

ZEMĚDĚLSTVÍ

Křinice můžeme označit za typickou zemědělskou obec, většina obyvatel se starala o svá pole, zbytek pracoval v lesnictví, nebo v nedalekém Broumově. Nacházelo se zde i šest mlýnů, ty však zanikaly už před druhou světovou válkou a zbylá mlynářská stavení svou funkcí ztrácela. Pozůstatky po těchto charakteristických stavbách je Kahrls Mühle, později kulturní dům, dále Pohlův mlýn, dnešní čp. 27, Kryms Mühle, který dnes chátrá, a tzv. Kočičí mlýn, z něhož už téměř nic nezůstalo. K roku 1945 bylo v obci 79 selských usedlostí, z nichž bylo evidováno 44 jako větších sedláků. Po vystěhování Němců byl kladen důraz na přednostní osídlení zemědělských usedlostí. Proto se konfiskované statky a půda přednostně přidělovaly rolníkům a zemědělským dělníkům. Maximální výměra přidělované půdy byla stanovena na 10 hektarů, avšak tento předpis nebyl vždy striktně dodržován, aby nedošlo k významnějšímu narušení usedlostí i polností.

STATEK RODINY MEISSNERŮ, FOCENO KOLEM ROKU 1900

Velké množství půdy však končilo v rukou nezkušených zemědělců, případně byli někteří rolníci zvyklí na pěstování v jiných klimatických podmínkách. Bonita půdy byla rozdílná nejen na celém Broumovsku, ale v rámci samotných Křinic. Svou roli sehrál i samotný systém rozdělování půdy, zvyhodňující dříve příchozí osídlence, kteří si přednostně mohli vybírat lepší hospodářství. Problémem byla i zemědělská technika, která se těžko sháněla, nebo samotný odsun, způsobující nedostatek pracovních sil. Tyto aspekty vedly zemědělce v pohraničí k spojování statků ve větší hospodářství a obecně usnadnily zakládání a vstup sedláků do později povinných jednotných zemědělských družstev.

V Křinicích však byla situace odlišná. Nástup kolektivizace se ne všem osídlencům líbil, některé rodiny dokonce odešly. Ti, co zůstali, si dokázali často poradit sami. Dařilo se jim natolik, že se z nich stávali i větší statkáři, a neměli potřebu se slučovat se zbytkem vsi. Na jaře 1949 probíhaly v obci přednášky a schůze, jejichž účelem bylo motivovat sedláky ke vstupu do JZD. K založení družstva skutečně došlo, ale na přelomu léta a podzimu bylo během neklidné schůze rozhodnuto o oddělení větších sedláků od JZD. Ti se sdružovali do větších na sobě nezávislých hospodářství. Postupně odcházeli i někteří zemědělci s menšími polnostmi, následně byli z JZD propuštěni všichni bez půdy.

„SCHŮZE BYLA VELMI BOUŘLIVÁ. VÝSLEDEK SE VŠAK NEDOSTAVIL.“

OBCENÍ KRONIKA

V lednu 1959 vyústily neshody mezi zemědělci v založení dvou JZD. Družstva se dělila linií silnice do Broumova na horní a dolní. Tím bylo v obci prakticky ukončeno soukromé hospodaření. Situaci to ale zcela neuklidnilo. Činnost jednoho družstva však nebyla zcela uspokojivá, došlo k zpronevěře a v roce 1961 i na vyšetřování tehdejších úřadů z důvodů údajného protistátního jednání a vlastizrady. U jednoho pracovníka JZD se totiž našly zbraně a další předměty, které měly posloužit k státnímu převratu. Obviněno a následně odsouzeno bylo šest osob, z nichž dvě byly osvobozeny v dalším roce prezidentskou amnestií. Současně s tím byla zemědělská družstva spojena v jedno.

V následujících letech se družstvu moc nedařilo plnit plán a docházelo k velkým ztrátám. Problémem byla také vysoká úrazovost a tudíž vysoké nemocenské dávky. Z těchto důvodů a na popud správců bylo v roce 1965 JZD předáno pod správu Československého státního statku v Meziměstí. Následně byl omezen chov domácího dobytka pouze na sociálně slabší rodiny. V následujících letech došlo v obci ke stavbě kravína a drůbežárny, které zaměstnávaly spoustu obyvatel. Po revoluci došlo k zrušení státního statku v Meziměstí, veškerý majetek byl převeden na zůstatkový státní statek ve Smiřicích. Zbytky zemědělských objektů v obci dodnes zejí prázdnotou. Původní obilniny na polích v obecním katastru byly nahrazeny technickými plodinami. Chov zvířat se omezil na usedlosti dnešních současných obyvatel.

POROVNÁNÍ ZMĚN KRAJINY V PODOBĚ RUŠENÍ MEZÍ A ZVĚTŠOVÁNÍ POLÍ NA LETECKÝCH SNÍMCÍCH Z ROKU 1953 A 1993